

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1788/2003 НА СЪВЕТА

от 29 септември 2003 година

относно въвеждането на такса в сектор мляко и млечни продукти

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕИО) № 856/84 на Съвета от 31 март 1984 г., за изменение на Регламент (ЕИО) № 804/68 относно общата организация на пазара на мляко и млечни продукти², въведе в указания сектор схема за допълнително облагане, която се прилага от 2 април 1984 г. Срокът на прилагане на тази схема е продължаван няколкократно, в частност от Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 г., въвеждащ допълнителен налог в сектора за мляко и млечни продукти³, и последно продължен до 31 март 2008 г. с Регламент (ЕО) № 1256/1999 на Съвета от 17 май 1999 г., за изменение на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета, въвеждащ допълнителен налог в сектора за мляко и млечни продукти⁴.
- (2) За да се оползотвори напълно натрупания опит и да се опрости и изясни схемата, Регламент (ЕИО) 3950/92 трябва да се отмени и правилата, които се отнасят до разширената схема, следва да се реорганизируют и изяснят.
- (3) Основната цел на тази схема е да намали дисбаланса между търсенето и предлагането на пазара на млякото и млечните продукти и получените в резултат структурни излишъци, като по този начин се постигне по-добро равновесие на пазара. Затова схемата трябва да продължи да се прилага за още седем бъдещи последователни дванадесетмесечни периода, започващи от 1 април 2008 г. Тези периоди следва да се добавят към периодите, предвидени в Регламент (ЕИО) 3950/92.
- (4) Методът, приет през 1984 г., състоящ се в облагане на количествата мляко, събрани или продадени за директна консумация над един определен гаранционен праг, трябва да бъде поддържан. Този гарантиран праг е определен за всяка държава-членка чрез едно гарантирано общо количество при определена референтна масленост (съдържание на млечни мазнини).

¹ Становище от 5 юни 2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

² ОВ L 90, 1. 4.1984 г., стр.10.

³ ОВ L 405, 31.12.1992 г., стр.1. Регламент последно изменен с Регламент (ЕО) 2028/2002 (ОВ L 313, 16.11.2002 г., стр. 3).

⁴ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр.73.

- (5) Налогът трябва да бъде установен на едно разубеждаващо равнище и да бъде платим от страна на държавите-членки в момента, в който националното референтно количество бъде превишено. След това държавата-членка трябва да разпредели тежестта на налога между производителите, които са допринесли за превишението. Последните трябва да са отговорни пред държавата-членка за заплащането на техния принос към дължимия налог, поради простия факт, че са превишили свободното количество.
- (6) Държавите-членки следва да плащат на секция „Гарантиране” на ФЕОГА налога съответстващ на превишението на техните национални референтни количества, намален с постоянна сума от 1 % с цел да се вземат предвид случаите на банкрут или на доказана невъзможност на производителя да направи своя принос към общата сума на дължимата такса.
- (7) На държавите-членки трябва да бъде дадено известно време за да разпределят дължимия налог между производителите и да заплатят налога на секция „Гарантиране” на ФЕОГА. Ако те не успеят да се вместят в определените крайни срокове, трябва да се осигури дължимите суми да са налице в секция „Гарантиране на ФЕОГА, като тези суми бъдат извадени от общата сума на месечните субсидии, които се полагат на държавите-членки. Това включва дерогация от процедурата установена в член 14 от Регламент (ЕО) 2040/2000 на Съвета от 26 септември 2000 г. относно бюджетната дисциплина⁵.
- (8) Регламент 3950/92 предвижда разграничаване между доставките за индустрията и директните продажби. Опитът показва, че администрирането трябва да бъде опростено чрез ограничаване доставките само до пълномаслено мляко и изключване на всички други млечни продукти. Следователно, директните продажби следва да включват продажби и директно доставяне на мляко на крайните потребители, както и всички продажби и доставяне на други млечни продукти.
- (9) За всяко индивидуално референтно количество за доставки трябва да има и съответстваща масленост, установена в съответствие със съществуващи и променливи маслености, и в съответствие с правила, които следва да бъдат приети. Правилата следва да бъдат установени за да се осигури разликата между средната претеглена величина на индивидуалните представителни маслености и съответната национална референтна масленост да остане минимална.
- (10) Трябва да се установи опростена процедура за разделяне на индивидуалните референтни количества на такива за доставки и на такива за директни продажби, като се запазва задължението на Комисията да се предоставя необходимата информация за да може тя да направи това разпределение и да изчислява таксата. Това разпределение трябва да се базира на референтните количества, които производителите имат за дванадесетмесечния период, който започва на 1 април 2003 г. Сумите от количествата, разпределени на производителите във всяка една държава-членка не могат да превишават националните референтни количества. Последните се определят за единадесет

⁵ ОВ L 244, 29. 9.2000 г., стр.27.

периода от 1 април 2004 г. и като се вземат предвид различните компоненти на предишната схема.

- (11) Необходимо е да се определи по какъв начин ще се взема предвид маслеността на млякото когато се изготвя подробната декларация за доставените количества. Трябва да се отбележи, че при никакви условия не може индивидуалните корекции в посока надолу на маслеността на доставеното мляко или разделянето на млякото на различните му компоненти да стане причина за намаляване на сумата на налога за всяко количество, което е над гарантираното общо количество за държавата-членка. Предвид незначителните количества на директните продажби, няма нужда да се взема предвид маслеността и на млякото за директни продажби.
- (12) За да се осигури ефективното приложение на схемата, приносът на производителите към размера на налога трябва да се събира от купувачите, които са в най-добрата позиция да извършват необходимите сделки и следователно на които трябва да се даде възможност да събират тези суми. И обратното, когато събраната сума надвишава размера на дължимия от държавата-членка налог трябва да се използва за финансиране на национални програми за реструктуриране и/или да бъде върната на някои категории производители или на тези, които са в особено положение. Ако въпреки това, се установи, че държавата-членка не дължи никакъв налог всички събрани авансови плащания трябва да бъдат върнати на съответните производители.
- (13) Опитът показва, че прилагането на тази схема предполага съществуването на национален резерв, което дава възможност на базата на обективни критерии производителите да могат да получат допълнителни количества или нови производители да започнат производство, и който да се допълва с всички количества, които по някаква причина не се използват или вече не се разпределят индивидуално. С цел да стане възможно една държава-членка да отговори на специфични ситуации определени от обективни критерии, тя трябва да има правото да разпределя националния резерв като намалява линейно и поравно всички референтни количества или като приспада известно количество от конкретни прехвърляния на тези количества.
- (14) За да се запази гъвкавостта на администрирането на схемата държавата-членка трябва да има правото да преразпределя всички неоползотворени референтни количества в края на един период, независимо дали на национално равнище или между купувачите.
- (15) Неоползотворяването на референтните количества от производителите може да попречи на производството на мляко да се развива правилно. С цел да се избегнат такива проблеми, държавите-членки трябва да могат да решават в случаи на неактивност или значително неоползотворяване за значителен период от време, неизползваните референтни количества да се връщат в националния резерв за да бъдат преразпределени на други производители. Независимо от това трябва да се предвидят случаите в които производители, които временно нямат възможност да произвеждат желаят да възобновят производство.

(16) Временното отстъпване на части от индивидуалните референтни количества в държавите-членки, които са дали разрешение за това се оказа добър начин да се подобри ефективността на схемата. Въпреки това, този механизъм не трябва да се прилага, когато това може да противоречи на които и да било структурни тенденции и уточнения, нито трябва да се подценяват всякакви административни трудности, произтичащи от това, нито пък трябва да се разрешава на бивши производители, които са спрели производство да запазват своята квота отвъд времето строго необходимо за да бъде тя прехвърлена на някой активен производител.

(17) При въвеждането на системата на допълнителното облагане през 1984 г., е установен принципът, че когато едно предприятие е продадено, наето или наследено, съответстващото референтно количество се прехвърля на купувача, наемателя или наследника заедно със съответния поземлен имот. Не е уместно да се променя това първоначално решение. Би следвало, въпреки това, националните разпоредби за защита на законните интереси на страните да се прилагат във всички случаи на трансфер, когато страните не са успели да постигнат съгласие.

(18) С цел да продължи реструктурирането на производството на мляко и да се подобри състоянието на околната среда, трябва да се направят някои изключения от принципа, че референтните количества са обвързани със стопанствата, и държавите-членки трябва да имат правото да запазят възможността да прилагат национални или регионални програми за реструктуриране. Държавите-членки трябва също да имат възможност да организират прехвърлянето на референтни количества по други начини, различни от този чрез индивидуални сделки между производителите.

(19) В съответствие с различните видове прехвърляния на референтни количества и като използват обективни критерии, трябва да бъде разрешено на държавите-членки да задържат част от прехвърляните количества в националния резерв.

(20) Опитът със схемата за допълнителен налог показва, че прехвърлянето на референтни количества посредством правни структури, като договори за отдаване под наем, които не водят непременно до постоянно разпределение на въпросните референтни количества на този, който ги ползва, и по този начин може да бъде един допълнителен разход при производството на мляко, което възпрепятства подобрението на структурите за производство. С цел да се засили регулаторния ефект на референтните количества за пазара на мляко и млечни продукти, следва да се разреши на държавите-членки да разпределят референтни количества, които са били прехвърлени чрез договори за отдаване под наем или съпоставими правни сделки към националния резерв за преразпределение на базата на обективни критерии към активните производители, в частност на тези, които са ги оползотворявали в миналото. Държавите-членки трябва също да имат правото да организират прехвърляния на референтни количества по други начини, различни от този чрез индивидуални сделки между производителите.

21) За да се избегне повишаването на цената на производствените средства или причиняването на неравностойно третиране, трябва да се подчертае, че се забранява всякаква форма на публична финансова помощ по време на придобиване или прехвърляне на квоти.

(22) Основната цел на налога, предвиден в настоящия регламент, е да регулира и стабилизира пазара на млечни продукти. Следователно сумите, които се събират от този налог трябва да се използват за финансирането на разходи в млечния сектор.

(23) Мерките, необходими за изпълнението на настоящия регламент, следва да бъдат вземани в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., за определяне реда и условията за упражняване на изпълнителните функции, които са предоставени на Комисията⁶,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Считано от 1 април 2004 г. се въвежда налог (наричан по-долу „налогът“), за единадесет последователни нови периода, всеки от по дванадесет месеца (наричани по-долу „дванадесетмесечни периоди“), за количествата краве мляко и други млечни продукти, които се предлагат на пазара през съответния дванадесетмесечен период и превишават националните референтни количества определени в приложение I.
2. Тези количества следва да се разпределят между производителите, в съответствие с член 6, като се разграничават доставките от директните продажби, така както са определени в член 5. Всяко превишение на националното референтно количество и съответния налог се определят поотделно за всяка държава-членка от националните власти, в съответствие с глава 3 и като се прави разграничение на доставките от директните продажби.
3. Националните референтни количества в приложение I се определят без да се взема предвид възможното коригиране в съответствие с общата пазарна ситуация и особените условия, които съществуват в дадена държава-членка.

Член 2

Налог

Налогът се определя за 100 килограма мляко на 33,27 EUR за периода 2004/2005г., 30,91 EUR за периода 2005/2006 г., 28,54 EUR за периода 2006/2007 г., и 27,83 EUR за периода 2007/2008 г. и след това.

⁶ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 3

Плащане на налога

1. Държавите-членки са отговорни пред Общността за дължимия налог, в резултат на превишаване на националното референтно количество определено в приложение I, като налогът се определя на национално ниво и поотделно за доставки и директни продажби, и която държавата-членка е длъжна да заплати на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА) в срок до 1 октомври след края на съответния дванадесетмесечен период, и в рамките на 99 % от дължимата сума.
2. Ако налогът предвиден в първия параграф не бъде платен до датата, на която е дължим и след консултации с Комитета на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство Комисията приспада сума, равна на дължимата сума по неплатената такса, от месечните авансови плащания предоставени за изплащане на разходите направени от въпросната държава-членка, по смисъла на член 5, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно финансирането на общата селскостопанска политика⁷. Преди да вземе решение, Комисията предупреждава засегнатата държава-членка, която следва да оповести позицията си в рамките на една седмица. В такъв случай разпоредбите на член 14 от Регламент (ЕО) 2040/2000 не се прилагат.
3. Комисията следва да определи условията за приложение на настоящия член, в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.

Член 4

Вноска на производителите към дължимия налог

Налогът се разпределя изцяло, в съответствие с разпоредбите на член 10 и член 12, между производителите, които са допринесли за надвишаване на националните референтни количества упоменати в член 1, параграф 2.

Без да се накърнява член 10, параграф 3 и член 12, параграф 1, производителите са задължени към държавата-членка за заплащането на тяхната вноска към дължимият налог, изчислен в съответствие с разпоредбите на глава 3, поради превишаването на предоставените им референтни количества.

Член 5

Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) „мляко” е добитото от доенето на една или повече крави;

⁷ ОВ L 160, 26. 6.1999 г., стр.103.

б) „други млечни продукти” е всеки млечен продукт, различен от мляко, в частност обезмаслено мляко, сметана, масло, кисело мляко и сирене; при необходимост същите следва да се изразяват. „млечен еквивалент” като се прилагат коефициенти, които следва да бъдат определени в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2;

в) „производител” е земеделският стопанин определен в член 2, буква а) от Регламент (ЕО) 1782/2003 за установяване реда и условията за схемите за директно подпомагане по линия на общата селскостопанска политика и някои схеми за подпомагане на земеделските стопани, произвеждащи определени култури⁸, чието стопанство е в рамките на географската територия на някоя от държавите-членки, които произвеждат и предлагат на пазара мляко или които се готвят да започнат такава дейност в близкото бъдеще;

г) „стопанство” е производствена единица, както е определено в член 2, буква б) от Регламент (ЕО) 1782/2003;

д) „купувач” е предприятие или групи от предприятия, които изкупуват мляко от един производител:

- с цел да ги събират на едно място, пакетират, съхраняват, охлаждат и преработват, включително при наличието на договор,

- с цел да ги продават на едно или повече предприятия, третиращи или преработващи мляко или други млечни продукти.

Независимо от това, всяка група от купувачи намираща се в един и същи географски район, която изпълнява административни и счетоводни операции, необходими за плащането на таксата от името на своите членове се разглежда като един купувач. За целите на първото изречение на настоящата алинея, Гърция се разглежда като един географски район и може да счита, че официално тяло е една група от купувачи, както е посочено по-горе;

е) „доставка” е всяка доставка на мляко, като се изключват всички други млечни продукти, от производител на купувач, независимо дали транспортът се извършва от производителя, купувача, предприятие, преработващо или третиращо такива продукти или от трета страна;

ж) „пряка продажба” е всяко прехвърляне на мляко от производителя директно на крайния потребител, както и всяка продажба или прехвърляне на други млечни продукти от страна на производителя. Комисията, в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2 и като спазвайки определението за „доставка”, упоменато в буква е) от настоящия член, може да коригира и доуточни определението за „пряка продажба” с цел да се осигури, в частност, никаква част от млякото и млечните продукти, които се предлагат на пазара да не са изключени от схемата на налога;

⁸ Виж стр.1 от настоящия *Официален вестник*.

з) „предлагане на пазара” е доставки на мляко или преки продажби на мляко или други млечни продукти;

и) „национално референтно количество” е референтното количество определено в приложение I за всяка държава-членка;

й) „индивидуално референтно количество” е референтното количество, разпределено на отделен производител на 1 април за всеки дванадесетмесечен период;

к) „свободно референтно количество” е референтното количество, за което производителите могат да кандидатстват на 31 март за съответния дванадесетмесечен период, за който се изчислява налога, като се вземат предвид всички прехвърляния, продажби, преобразувания и временни преразпределения, установени в настоящия регламент и които са се случили през съответния дванадесетмесечен период.

ГЛАВА 2

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА РЕФЕРЕНТНИТЕ КОЛИЧЕСТВА

Член 6

Индивидуални референтни количества

1. До 1 юни 2004 г., държавите-членки трябва да определят индивидуалните референтни количества на всеки един от производителите на базата на неговото индивидуално референтно количество или количествата разпределени в съответствие с член 4 от Регламент (ЕИО) 3950/92 за дванадесетмесечния период, който започва на 1 април 2003 г.
2. Производителите могат да имат или едно или две индивидуални референтни количества – едно за доставки и едно за директни продажби. Индивидуалните референтни количества на един производител могат да бъдат превръщани от единия вид референтни количества в другия само от компетентните власти на държавата-членка, и при представянето на аргументирано искане от страна на производителя.
3. Когато един производител има две референтни количества, неговия принос към дължимия налог се изчислява поотделно за двете.
4. Частта от финландското национално референтно количество, което е разпределено за доставки, както е посочено в член 1, може да бъде увеличено в съответствие с процедурата предвидена в член 23, параграф 2 с цел да се компенсират финландските производители, които попадат в т. нар. SLOM квота но в размер не повече от 200 000 тона. Този резерв, който следва да се определи в съответствие със законодателството на Общността, трябва да се използва само и единствено за производители, чието право да възобновят производство е било засегнато в резултат на присъединяването.

5. Индивидуалните референтни количества следва да се променят при необходимост, за всеки избираем дванадесетмесечен период, така че за всяка държава-членка сумата от индивидуалните референтни количества за доставка и тези за директни продажби да не надхвърлят съответстващата част от националното референтно количество, преобразувано в съответствие с член 8, и като се вземат предвид всички намаления, направени с цел прехвърляне към националния резерв, както е посочено в член 14.

Член 7

Разпределение на количества от националния резерв

Държавите-членки следва да приемат правила, които да позволяват разпределението на производителите на части или на целите количества от националния резерв упоменат в член 14, на базата на обективни критерии, които да бъдат оповестени пред Комисията.

ГЛАВА 3

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА НАЛОГА

Член 8

Управление на референтните количества

1. В съответствие с процедурата предвидена в член 23, параграф 2, Комисията определя за всяка държава-членка и за всеки период, преди края на съответния период, разделението на националното референтно количество между „доставки” и „директни продажби”, в зависимост от поисканите от производителите преобразувания на индивидуалните им референтни количества за доставки и директни продажби.
2. Всяка година държавите-членки изпращат на Комисията, до определена дата и по правила, които следва да се приемат в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2, необходимата информация за да:
 - а) се направи това разпределение, което е описано в параграф 1;
 - б) се изчисли таксата, която те следва да заплатят.

Член 9

Масленост

1. На всеки производител се определена референтна масленост, която се прилага за индивидуалното референтно количество или индивидуалните референтни количества на този производител.

2. За референтни количества, разпределени на производителите на 31 март 2004 г., в съответствие с член 6, параграф 1, маслеността, упомената в параграф 1 от настоящия член следва да бъде същата като референтната масленост на това количество на тази дата.
3. Маслеността се променя по време на преобразуването, упоменато в член 6, параграф 2 и когато референтните количества са получени или прехвърлени, по правилата които следва да се приемат в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.
4. За нови производители, които имат индивидуално референтно количество за цялото количество доставки от националния резерв, маслеността се определя в съответствие с правилата упоменати в член 23, параграф 2.
5. Индивидуалното референтно количество, упоменато в параграф 1 се променя при необходимост при влизане в сила на настоящия регламент и след това, в началото на всеки дванадесетмесечен период когато е необходимо, така че за всяка държава-членка средната претеглена стойност на индивидуалните представителни маслености да не превишава с повече от 0,1 грама за килограм референтната масленост, определена в приложение II.

Член 10

Налог върху доставките за преработвателната индустрия

1. С цел да се състави подробна сметка за налога, количествата доставени от всеки производител следва да бъдат увеличени или намалени за да отразят всяка разлика между фактическата масленост и референтната масленост, като се използват коефициенти и при условията, които следва да бъдат приети в съответствие с член 23, параграф 2.
2. Ако на национално ниво сумата от доставките, коригирана в съответствие в параграф 1, е по-малка от фактически извършените доставки, размерът на налога се изчислява на базата на фактически извършените доставки. В този случай, всяко коригиране в посока надолу се намалява пропорционално така че сумата на фактически извършените доставки да съответства на фактически извършените доставки.

Ако сумата на доставките, коригирана в съответствие с параграф 1, е по-голяма от фактически извършените доставки, размерът на налога се изчислява на базата на фактически извършените доставки.

3. След като всички неизползвани части от националното референтно количество за доставки се преразпределят или не се преразпределят, приносът на всеки производител към дължимия налог се определя на базата на решение от страна на държава-членка, пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите-членки:

- а) или на национално равнище, на базата на размера, с който съответния производител е надвишил индивидуалното си референтно количество,
- б) или първо на ниво купувач и евентуално после на национално равнище.

Член 11

Ролята на купувачите

1. Купувачите имат отговорността да събират от производителите дължимия принос към налога и да изплащат сумите на компетентната институция в държавата-членка, преди определена дата и спазвайки процедура, която следва да бъде приета в съответствие с член 23, параграф 2. Сумата на този принос към налога се изважда от сумата изплатена на производителите за доставеното от тях мляко, за производителите които са отговорни за надхвърлянето на референтното количество или, ако това не може да стане, сумите се събират по всеки друг подходящ начин.
2. Ако един купувач частично или изцяло замести един или повече други купувачи, ще се вземат предвид само индивидуалните референтни количества достъпни за производителите за остатъка от въпросния дванадесетмесечен период, след като се намали с количествата, които вече са били доставени и като се взима предвид тяхната масленост. Същите разпоредби важат и когато един производител смени купувача, на който доставя млякото.
3. Когато през референтния период количествата доставени от един производител надхвърлят свободното референтно количество на този производител, съответната държава-членка може да вземе решение да задължи купувача да удържа част от цената на млякото при всяка доставка на производителя, който е надвишил референтното си количество, като един вид авансово плащане на приноса на производителя, в съответствие с ред и условия, приети от държавата-членка. Държавата-членка може и да постанови специфични условия за да даде възможност на купувачите да удържат това авансово плащане и когато производителите доставят мляко на няколко купувача.

Член 12

Налог върху преките продажби

1. В случаите на пряка продажба, приносът на всеки производител към размерът на дължимия налог се определя на базата на решение от страна на държава-членка, след като всички неизползвани части от националното референтно количество за доставки се преразпределят или не се преразпределят, на подходящо териториално равнище или на национално равнище.
2. Държавите-членки следва да определят базата за пресмятане размера на приноса на един производител към общия размер на дължимия налог върху

цялото количество мляко, което е било продадено, прехвърлено или използвано за производството на млечни продукти, които са били продадени или прехвърлени, като се използват критерии определени в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.

3. С цел да се изчисли крайната стойност на налога, не следва да се вземат предвид никакви корекции във връзка с маслеността.
4. По какъв начин и в рамките на какъв срок трябва таксата да бъде изплатена на компетентната институция в държавата-членка следва да бъде определено в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.

ГЛАВА 4

УПРАВЛЕНИЕ НА НАЛОГА

Член 13

Надвнесени или неплатени суми

1. Когато в случаите на доставки или директни продажби, се установи, че налогът е платим и сумата на получените вноски от производителите е по-голяма от размера на налога, държавата-членка може:
 - а) да използва цялата излишна сума да финансира мерките, упоменати в член 18, параграф 1, буква а), и/или,
 - б) да преразпредели част или цялата сума на производители, които попадат в приоритетни категории, определени от държавата-членка на базата на обективни критерии и в рамките на период, който следва да бъде определен в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2 или на производители, които са попаднали в изключителна ситуация в резултат на национална мярка, несвързана с настоящата схема.
2. Когато се установи, че не е дължим налог, всички авансови плащания събрани от купувачите или държавата-членка трябва да бъдат върнати не по-късно от края на следващия дванадесетмесечен период.
3. Когато един купувач не спази задължението си да събира вноските на производителите за налога в съответствие с член 11, държавата-членка може да събира неплатените суми директно от производителя, без да се накръняват възможните санкции, които държавата-членка може да наложи на купувача.
4. Ако производител или купувач не спази сроковете за плащане на размера на налога в полза на държавата-членка се начислява лихва върху дължимите суми, която следва да бъде определена в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.

Член 14

Национален резерв

1. Всяка държава-членка създава национален резерв като част от количествата, определени в приложение I, в частност с цел разпределение на количества, както е упоменато в член 7. Националният резерв се попълва при необходимост като се вземат обратно част от количествата упоменати в член 15, като се задържат част от прехвърлените количества упоменати в член 19, или като се направи повсеместно и по равно намаление на всички индивидуални референтни количества. Въпросните количества запазват първоначалното си предназначение, а именно за доставки или за преки продажби.
2. Всяко допълнително референтно количество, което е разпределено на една държава-членка автоматично ще се слага в националния резерв и ще се разпределя между доставки и директни продажби, в съответствие с предвидимите нужди.
3. Количествата, поставени в националния резерв нямат референциална масленост.

Член 15

Случаи на бездействие

1. Ако едно физическо или юридическо лице, което притежава индивидуални референтни количества вече не изпълнява условията, упоменати в член 5, буква в) през един дванадесетмесечен период, тези количества се връщат в националния резерв не по-късно от 1 април на следващата календарна година, освен в случаите когато това физическо или юридическо лице отново стане производител по смисъла на член 5, буква в) не по-късно от тази дата.

Ако въпросното лице или субекта отново стане производител не по-късно от края на втория дванадесетмесечен период след оттеглянето си, част или цялото индивидуално референтно количество, което е било отнето на това лице или субект му се връщат не по-късно от 1 април, след датата на подаване на заявлението.

2. Ако производителите не предлагат на пазара количество равно на поне 70 % от тяхното индивидуално референтно количество през най-малко един дванадесетмесечен период, държавите-членки могат да решат дали и при какви условия цялото или част от неизползваното референтно количество да се върне в националния резерв.

Държавите-членки могат да определят при какви условия едно референтно количество може да се преразпредели обратно на въпросния производител, ако той започне отново да предлага мляко на пазара.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат в случай на непреодолима сила и при добре аргументирани случаи, които временно се отразяват на производствения

капацитет на засегнатите производители и ако се приемат от компетентните институции.

Член 16

Временни прехвърляния

1. До края на всеки дванадесетмесечен период, държавите-членки разрешават, за съответния период, всички временни прехвърляния на части от референтните количества, които се полагат на производителите, но те не възнамеряват да ги използват.

Държавите-членки могат да регулират операциите по прехвърляне в съответствие със съответните категории производители или структури за млекопроизводство, могат да ги ограничат до равнището на купувача или в рамките на един регион, да разрешават пълни прехвърляния в случаите упоменати в член 15, параграф 3 и да определят до каква степен лицето, което прехвърля количеството може да повтори операциите по прехвърляне.

2. Всяка държава-членка може да реши да не прилага параграф 1 на базата на един или повече от следните критерии:

- а) нуждата да се подпомогнат структурни промени и приспособявания,
- б) прекалено големи административни нужди.

Член 17

Прехвърляния на референтни количества заедно с поземлен имот

1. Индивидуалните референтни количества се прехвърлят заедно със стопанството на производителите, които получават собствеността върху него когато то бъде продадено, отдадено под наем, прехвърлено по силата открито или очаквано наследство, или във всякакви други сравними правни случаи за производителите, в съответствие с реда и условията, които държавите-членки следва да установят, като се вземат предвид площите, които се използват за производство на мляко или други обективни критерии и, евентуално, споразумение между страните. При необходимост частта от референтното количество, което не е прехвърлено заедно със стопанството се добавя към националния резерв.
2. Когато референтни количества са прехвърлени или се прехвърлят в съответствие с параграф 1 посредством договори за наем на селскостопанска земя или по друг начин, включващ сходни правни последици, държавите-членки могат да решат референтното количество да не се прехвърля заедно със стопанството, като това става на базата на обективни критерии и с цел да се осигури референтните количества да се разпределят само и единствено на производители.
3. Когато се прехвърля земя на публични институции и /или с цел използване в полза на публичен интерес, или когато прехвърлянето се осъществява с

цели различни от тези на селското стопанство, държавите-членки приемат необходимите мерки за защита на законните интереси на страните, и в частност това, че на производителите, които се отказват от тези земи се дава правото да продължат производството на мляко, ако те самите желаят.

4. Когато няма съгласие между страните, в случаите на изтичащи договори за отдаване под наем, за които няма възможност да бъдат продължени при подобни на съществуващите условия или в ситуации със сходни правни последици, въпросните индивидуални референтни количества се прехвърлят изцяло или частично на производителя, който придобива право на ползване, в съответствие с разпоредбите, които са приети или следва да бъдат приети от държавите-членки, като се взимат предвид законните интереси на страните.

Член 18

Мерки за специални прехвърляния

1. С цел успешното реструктуриране на производството на мляко или подобряване състоянието на околната среда, и в съответствие с подробни правила, които следва да приемат, като вземат предвид законните интереси на засегнатите страни държавите-членки могат:

а) да дават компенсации, на една или повече ежегодни вноски, на производители, които решават да спрат за постоянно производството на част или цялото количество произвеждано от тях мляко и да върнат така освободените референтни количества в националния резерв;

б) да определят на базата на обективни критерии условията, при които производителите в началото на определен дванадесетмесечен период могат да получат срещу заплащане преразпределение от страна на компетентната институция или орган определен от компетентната институция на индивидуални референтни количества, които със сигурност са освободени в края на предшестващия дванадесетмесечен период от други производители, в замяна на компенсацията на една или повече ежегодни вноски, равни по размер на гореспоменатото плащане;

в) да централизират и упражняват контрол върху прехвърлянията на референтни количества, без те да са свързани със земя;

г) да постановят, че в случаите, когато земя се прехвърля за целите на подобряване състоянието на околната среда, въпросното индивидуално референтно количество да се разпредели на производител, който се отказва от земята, но би искал да продължи производството на мляко;

д) на базата на обективни критерии, да определят регионите и събирателните територии, в рамките на които е разрешено постоянното прехвърляне на референтни количества, без прехвърляне на съответната земя, с цел подобряване структурата на производството на мляко;

е) след подаване на заявление от страна на производителя до компетентната институция или орган определен от компетентната институция, да разрешават постоянно прехвърляне на референтни количества без прехвърляне на съответната земя, или обратното, с цел подобряване структурата на производството на мляко на равнище стопанство или да разрешат екстензификация на производството.

2. Разпоредбите на параграф 1 могат да се прилагат на национално равнище, на подходящото териториално равнище или в специфични събирателните територии.

Член 19

Задържане на част от прехвърлените количества

1. В случаите на прехвърляния, както е посочено в членове 17 и 18, държавите-членки могат, на базата на обективни критерии, да задържат част от индивидуалното референтно количество в своя национален резерв.
2. Когато референтни количества са прехвърлени или се прехвърлят в съответствие с членове 17 и 18 със или без съответстващата земя, посредством договори за наем на селскостопанска земя или по друг начин, включващ съпоставими правни последици, държавите-членки могат да решат дали и при какви условия цялото или част от референтното количество да се прехвърли в националния резерв, като това става на базата на обективни критерии и с цел да се гарантира, че референтни количества се разпределят само и единствено на производители.

Член 20

Помощ за придобиване на референтни количества

Не може да се дава от която и да било публична институция никаква финансова помощ, която е пряко свързана с придобиването на квоти, за продажбата, прехвърлянето или разпределението на референтни количества по силата на настоящия регламент.

Член 21

Одобряване

Статутът на купувач подлежи на предварително одобрение от страна на държавата-членка, в съответствие с критериите, които следва да бъдат определени в съответствие с член 23, параграф 2.

Условията, които следва да бъдат изпълнени и информацията, която трябва да бъде предоставена от производителите в случаите на преки продажби се определят в съответствие с процедурата упомената в член 23, параграф 2.

ГЛАВА 5

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Прилагане на налога

Налогът се смята за интервенция с цел стабилизиране на пазарите на селскостопански продукти и се прилага с цел финансиране на разходите в сектора на млякото.

Член 23

Управителен комитет

1. Комисията се подпомага от Управителен комитет по млякото и млечните продукти, създаден с член 41 от Регламент (ЕО) 1255/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. за общата организация на пазара на млякото и млечните продукти⁹, наричан във всичко, което следва "Комитета".
2. В случай, че се прави позоваване на настоящия параграф, следва да се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът предвиден в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО следва да бъде един месец.

3. Комитетът следва да приеме свои процедурни правила.

Член 24

Мерки по прилагането

Мерките необходими за изпълнението на настоящия регламент се приемат в съответствие с процедурата предвидена в член 23, параграф 2.

Член 25

Отмяна

Регламент (ЕИО) 3950/92 се отменя считано от 1 април 2004 г.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящият регламент и следва да се четат в съответствие с таблицата на съответствията в приложение III.

Член 26

Преходни разпоредби

⁹ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 48.

Всякакви преходни мерки, необходими за да се улесни осъществяването на промените в схемата, предвидени в настоящия регламент се приемат в съответствие с процедурата установена в член 23, параграф 2.

Член 27

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 април 2004 г., с изключение на членове 6 и 24, които се прилагат от датата, на влизане в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 29 септември 2003 година.

За Съвета:
Председател
G. ALEMANNO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА

а) За периода 2004/2005 г.

Държава-членка	Количества (в тонове)
Белгия	3 310 431,000
Дания	4.455 348,000
Германия	27 864 816,000
Гърция	820 513,000
Испания	6 116 950,000
Франция	24 235 798,000
Ирландия	5 395 764,000
Италия	10 530 060,000
Люксембург	269 049,000
Нидерландия	11 074 692,000
Австрия	2 749 401,000
Португалия	1 870 461,000
Финландия	2 407 003,324
Швеция	3 303 000,000
Обединеното кралство	14 609 747,000

б) За периода 2005/2006 г.

Държава-членка	Количества (в тонове)
Белгия	3 310 431,000
Дания	4.455 348,000
Германия	27 864 816,000
Гърция	820 513,000
Испания	6 116 950,000
Франция	24 235 798,000
Ирландия	5 395 764,000
Италия	10 530 060,000
Люксембург	269 049,000
Нидерландия	11 074 692,000
Австрия	2 749 401,000
Португалия (¹⁰)	1 920 461,000
Финландия	2 407 003,324
Швеция	3 303 000,000
Обединеното кралство	14 609 747,000

в) За периода 2006/2007 г.

¹⁰ На Португалия се отпуска специално увеличение от 50 000 тона, което следва да се разпредели изключително за млекопроизводители от Азорските острови.

Държава-членка	Количества (в тонове)
Белгия	3 326 983,000
Дания	4.447 624,000
Германия	28 004 140,000
Гърция	820 513,000
Испания	6 116 950,000
Франция	24 356 977,000
Ирландия	5 395 764,000
Италия	10 530 060,000
Люксембург	270 394,000
Нидерландия	11 130 066,000
Австрия	2 763 148,000
Португалия	1 929 824,000
Финландия	2 419 025,324
Швеция	3 319 515,000
Обединеното кралство	14 682 697,000

г) За периода 2007/2008 г.

Държава-членка	Количества (в тонове)
Белгия	3 343 535,000
Дания	4 499 900,000
Германия	28 143 464,000
Гърция	820 513,000
Испания	6 116 950,000
Франция	24 478 156,000
Ирландия	5 395 764,000
Италия	10 530 060,000
Люксембург	271 739,000
Нидерландия	11 185 440,000
Австрия	2 776 895,000
Португалия	1 939 187,000
Финландия	2 431 047,324
Швеция	3 336 030,000
Обединеното кралство	14 755 647,000

д) За периодите от 2008/2009 г. до 2014/2015 г.

Държава-членка	Количества (в тонове)
Белгия	3 360 087,000
Дания	4 522 176,000
Германия	28 282 788,000
Гърция	820 513,000
Испания	6 116 950,000
Франция	24 599 335,000
Ирландия	5 395 764,000
Италия	10 530 060,000
Люксембург	273 084,000

Нидерландия	11 240 814,000
Австрия	2 790 642,000
Португалия	1 948 550,000
Финландия	2 443 069,324
Швеция	3 352 545,000
Обединеното кралство	14 828 597,000

ПРИЛОЖЕНИЕ II

РЕФЕРЕНТНА МАСЛЕНОСТ

Държава-членка	Референтна масленост (грамове на килограм)
Белгия	36,91
Дания	43,68
Германия	40,11
Гърция	36,10
Испания	36,37
Франция	39,48
Ирландия	35,81
Италия	36,88
Люксембург	39,17
Нидерландия	42,36
Австрия	40,30
Португалия	37,30
Финландия	43,40
Швеция	43,40
Обединеното кралство	39,70

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕ

Настоящия регламент	Регламент (ЕИО) 3950/92
Член 1, параграф 1	Член 1, първа алинея
Член 1, параграф 2	---
Член 1, параграф 3	Член 3, параграф 2
Член 2	Член 1, алинея втора
Член 3	---
Член 4	Член 2, параграф 1, алинея първа
Член 5	Член 9
Член 6, параграфи 1, 2 и 3	---
Член 6, параграф 4	Член 3, параграф 2
Член 6, параграф 5	Член 4, параграф 2
Член 7	---
Член 8	---
Член 9	---
Член 10, параграф 1 и 2	---
Член 10, параграф 3	Член 2, параграф 1, алинея втора
Член 11, параграф 1	Член 2, параграф 2, алинея първа
Член 11, параграф 2	Член 2, параграф 2, алинея втора
Член 11, параграф 3	Член 2, параграф 2, трета алинея
Член 12, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 12, параграф 2 и 3	---
Член 12, параграф 4	Член 2, параграф 3
Член 13, параграф 1	Член 2, параграф 4
Член 13, параграфи 2, 3 и 4	---
Член 14, параграф 1	Член 5, алинея първа
Член 14, параграф 2 и 3	---
Член 15	Член 5, алинеи втора и трета
Член 16	Член 6
Член 17, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 17, параграф 2	Член 8а ,б)
Член 17, параграф 3 и 4	Член 7, параграф 1 алинея трета и параграф 3
Член 18	Член 8
Член 19, параграф 1	Член 7, параграф 1, алинея втора
Член 19, параграф 2	Член 8а, буква а)
Член 20	---
Член 21	---
Член 22	Член 10
Член 23, параграф 1	Член 11, алинея първа
Член 23, параграф 2 и 3	---
Член 24	Член 11, алинея първа
Член 25	Член 12
Приложение I	Приложение
Приложение II	---
Приложение III	---